

úvaze a rozhodnutí. Nesrovnává se proto se zásadami v oněch místech zákona obsaženými, když soud přes to, že okolnosti trestnost vylučující jsou v trestním oznámení, o něž jedině se rozsudečný výrok opírá, jasně naznačeny, jich si vůbec nepovšiml, tím méně pak je hodnotil. Bylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury podle §u 33 tr. ř. na záštitu zákona, po rozumu ustanovení §§ů 292 a 479 tr. ř. vyhověti a uznati tak, jak se stalo.

Čís. 2451.

Přestupek nedospělých podle §u 269 a) tr. zák. promlčuje ve 3 měsících (§ 532 tr. zák.).

Náprava škody ve smyslu §u 531 b) tr. zák. předpokládá hmotnou škodu; zrušovací soud jest oprávněn zjišťovati a posuzovati tuto podmínku promlčení co do otázky právní.

Pro přestupek §u 269 a) tr. zák. nelze odsouditi osobu, které v době činu nebylo ještě 10 let.

(Rozh. ze dne 21. srpna 1926, ZmII 291/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudky okresního soudu ve Vyškově ze dne 24. dubna 1924 a okresního soudu trestního v Brně ze dne 12. srpna 1924 byl porušen zákon, oním rozsudkem trestní zákon v ustanovení §§ů 531 a 532, tímto trestní řád v zákazu opětného stíhání téže osoby pro týž trestný čin a mimo to trestní zákon v ustanoveních §§ů 237, 269 a); rozsudky ty se zrušují jako zmatečné a obžalované sprostňují se podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek nedospělých podle §u 269 a) tr. zák., spáchaný prý tím, že vydavše dne 27. září 1923 před okresním soudem ve Vyškově v trestní věci proti P. Theodoru S-ovi křivé svědectví dopustily se činu, který by byl podle své povahy zločinem podle §§ů 197, 199 a) tr. zák., ale byv vykonán nedospělými trestá se podle §u 237 tr. zák. pouze jako přestupek. Čin Libuše P-ové ponechává se kárání domácímu.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu ve Vyškově ze dne 24. dubna 1924 byly Josefa Z-ová, narozená dne 3. března 1911 a Marie M-ová, narozená dne 9. května 1910, uznány vinným přestupkem nedospělých podle §u 269 a) tr. zák., spáchaným tím, že vydavše dne 27. září 1923 před okresním soudem ve Vyškově v trestní věci proti P. Theodoru S-ovi (pro zločiny podle §§ů 128 a 132 III. tr. zák.) křivé svědectví dopustily se činu, jenž by byl podle své povahy zločinem podle §§ů 197, 199 a) tr. zák., ale byv vykonán nedospělými trestá se podle §u 237 tr. zák. pouze jako přestupek, a za to podle §u 270 tr. zák. odsouzeny jedna každá k uzavření na odděleném místě na 5 dní, dále obě podle §u 389 tr. ř. k náhradě nákladů trestního řízení, a to obě podmíněně se zkušební dobou v trvání 2 let. Tento rozsudek vešel v moc práva. Právoplatným rozsudkem

okresního soudu trestního v Brně ze dne 12. srpna 1924, byly pak tytéž obžalované a dále Libuše P-ová, dne 24. listopadu 1913 narozená, uznány vinnými přestupkem nedospělých podle §u 269 a) tr. zák., spáchaným tím, že vydaly dne 27. září 1923 před okresním soudem ve Vyškově křivé svědectví, a byly za to odsouzeny podle §ů 269 a) tr. zák. (správně §u 270 tr. zák.) rovněž jedna každá k uzavření na odděleném místě v trvání 5 dní, dále podle §u 389 tr. ř. všechny k náhradě útrat trestního řízení, a to všechny podmíněně se zkušební dobou v trvání 1 roku. Tyto rozsudky porušují zákon. Rozsudkem okresního soudu ve Vyškově byl porušen trestní zákon v ustanoveních §§ů 531 a 532 tr. zák., ježto obžalované byly odsouzeny pro trestný čin, který byl promlčen. Podle §u 532 tr. zák. jest nejkratší promlčecí lhůta u přečinů a přestupků 3 měsíce. Tato lhůta, jež platí pro přečiny a přestupky, na něž je stanoveno jako nejvyšší trest vězení prvého stupně bez zostření, platí též pro přestupek nedospělých podle §u 269 a) tr. zák., neboť trest na tento přestupek uzavření na odděleném místě, nedosahuje ani stupně onoho trestu vězení. (Rozhodnutí č. 2032 vid. úř. sb.) V případě, jehož se týká rozsudek okresního soudu ve Vyškově, uplynula tato 3měsíční promlčecí lhůta, aniž promlčení bylo po rozumu §u 531 tr. zák. přerušeno; neboť nařízení obeslání obžalovaných k hlavnímu líčení (vydání obsílky) tvořící první stíhací úkon proti obžalovaným v této věci stalo se teprve dne 11. dubna 1924, tedy dlouho po uplynutí promlčecí lhůty. Také ostatní podmínky promlčení ve smyslu §u 531 tr. zák. byly splněny. Zákon vyžaduje, by pachatel neměl v rukou žádného užitku z trestného činu, o nějž jde. Užitek po rozumu tohoto ustanovení zákona je materiální zisk, nikoli zisk immateriální. Obžalované porušily trestným činem, jímž byly uznány vinnými, toliko právo státu, by se při vykonávání spravedlnosti svými orgány dozvěděl pravdy; materiálního zisku se obžalovaným následkem jejich činu vůbec nedostalo. Jestliže pak zákon jako další podmínku promlčení vyžaduje, by pachatel, pokud povaha trestného činu toho dopouští, nahradil škodu, ani tu není překážky promlčení. Napravení škody ve smyslu §u 531 b) tr. zák. předpokládá materiální škodu. Přestupkem obžalovaných byla však, jak bylo již řečeno, způsobena toliko škoda immateriální, takže trestný čin tu v úvahu přicházející nevyžaduje podle své povahy náhrady škody po rozumu onoho ustanovení zákona. Tyto podmínky promlčení co otázky právní jest oprávněn zjišťovati a posuzovati soud zrušovací. (Rozhodnutí sb. n. s. č. 1074). Rozsudkem nalézacího soudu jest však zjištěno, že obžalované byly v době rozsudku bezúhonné, takže jest tím splněna též poslední podmínka promlčení ve smyslu §u 531 tr. zák.

Rozsudek okresního soudu trestního v Brně nezjišťuje podmínky promlčení podle §u 531 c) tr. zák., ježto se vůbec neobírá otázkou, zda jsou obžalované zachovalé čili nic. Jinak jsou však i v této trestní věci, v níž byl první stíhací úkon proti obžalovaným předsevzat teprve dne 28. července 1924, splněny podmínky promlčecí. Rozsudkem tím byl však zákon zjevně porušen v jiných směrech. Ze spisů okresního soudu ve Vyškově a okresního soudu trestního v Brně vysvítá, že tímto rozsudkem byly obžalované Josefa Z-ová a Marie M-ová odsouzeny pro týž trestný čin, pro nějž již byly právoplatně odsouzeny rozsudkem okres-

ního soudu ve Vyškově. Rozsudkem okresního soudu trestního v Brně ze dne 12. srpna 1924 byl tudíž porušen zákon, a to trestní řád v zákazu opětného stihání téže osoby pro týž trestný čin. Pokud však jde o odsouzení obžalované Libuše P-ové, byl rozsudkem porušen trestní zákon v ustanoveních §§ů 237 a 269 a). § 237 tr. zák. stanoví, že potrestání trestných činů dítek nepřekročivších 10. rok věku svého má býti přenecháno domácímu pokárání, že však trestné činy nedospělých od počínajícího 11. až do dokončeného 14. roku mají býti trestány jako přestupky, jde-li o činy, jež nelze pachateli jen pro jeho nedospělost přičítati za zločiny. Upravuje-li pak § 269 a) tr. zák. skutkovou podstatu přestupku nedospělých, dovolává se výslovně §u 237 tr. zák., má při tom zřejmě na mysli pouze trestné činy vykonané osobami ve věku od počínajícího 11. až do dokončeného 14. roku. Obžalovaná Libuše P-ová narodila se, jak rozsudek okresního soudu trestního v Brně v souhlase s výtahem z matriky zjišťuje, dne 24. listopadu 1913. Byla tedy odsouzena pro přestupek nedospělých podle §u 269 a) tr. zák., ač jí v době, kdy čin spáchala, t. j. dne 27. září 1923, nebylo ještě ani 10 let. Za tohoto stavu věci bylo zmateční stížnosti generální prokuratury podle §u 33 tr. ř. na záštitu zákona po rozumu ustanovení §§ů 292 a 479 tr. ř. vyhověti a uznati tak, jak se stalo.

Čís. 2452.

Jestliže byli někteří z účastníků téže rvačky (§ 411 tr. zák.) slyšeni jako svědci v řízení proti jiným účastníkům odděleně konaném, jde formálně sice o svědectví, materiálně však o výpověď podezřelých, nepodléhající sankci §u 199 a) tr. zák.; nezáleží na tom, že poučení byvše podle §u 153 tr. ř. nevzdali se svědectví.

(Rozh. ze dne 26. srpna 1926, Zm I 904/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných Josefa B-a st., Josefa B-a ml. do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 5. listopadu 1925, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem podvodu podle §§ů 197 a 199 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a sprostil obžalované podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin podvodu podle §§ů 197, 199 a) tr. zák., spáchaný prý tím, že oba dne 20. února 1925 před okresním soudem v Jičíně v trestní věci proti Josefu A-ovi pro přestupek podle §u 411 tr. zák. křivé svědectví vydali a tímto lstivým jednáním uvedli soud v omyl, kterým stát na svém právu spravedlnost vykonávat, škodu utrpěti měl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost Josefa B-a st. a Josefa B-a ml. uplatňuje zmatek podle §u 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. v tom směru, že zlý úmysl nebyl obžalovaným prokázán a že v rozsudku nejsou uvedeny okolnosti, z nichž